

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: גלעד	שם פרטי: זאב
-------------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: גיארפס	בלועזית Gyrfas	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: פול	בלועזית Paul	מין: ז / נ תאריך לידה: 13.10.1921
מקום לידה (ישוב, מחוז): קורצוג	בלועזית Karcag	ארץ לידה: הונגריה
שם פרטי של האב: משה	שם פרטי ושם נעורים של האם: ג'ני פיין	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה): שם נעורים של האישה:		
מגורים קבוע לפני המלחמה: קורצוג	בלועזית Karcag	ארץ המגורים: הונגריה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: בית ספר תיכון	מקצוע לפני המלחמה: כובען	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): בודפשט		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי? 1942-1944		
מקום השחרור: מחנה העבודה	תאריך השחרור: 1944	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? קורצוג
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1948	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): פנקרסצ'ן

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון נולדתי בשנת 1921 בהונגריה, בן למשה וג'ני ואח לאסתר. למדתי בקורצוג בגימנסיה ולפני המלחמה למדתי להיות כובען, מפני שלא נתנו ללמוד מקצועות אחרים.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

גרתי בבודפשט אצל דודי ועבדתי בסלון כובעים הכי נחשב בבודפשט. הסיפור המצחיק הוא שאני עיוור צבעים, ובין היתר הייתי צריך לערוך קניות. למרות הבעיה, הצלחתי תמיד למצוא את הצבע המדויק שהלקוחות רצו. בשנת 1942 נשלחתי למחנה עבודה, שם בנינו שדה תעופה עבור הגרמנים. במחנה העבודה, בחצי השנה הראשונה הלבישו אותנו במדים של צבא הונגריה, ורק לאחר מכן ציוו להוריד את הבגדים, אך להשאיר את הכובעים – מפני שזה מאיים גם ביום וגם בלילה. העבודה במחנה היתה עבודת פרך, בנינו כבישים, פסי רכבת וגשרים. במחנה היינו כמה מאות יהודים. בשנת 1944, הגיעו הרוסים לטרנסילבניה ושיחררו את המחנה.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

כשחזרתי ממחנה העבודה גיליתי שהוריי ואחותי נספו במהלך השואה. חזרתי לקורצוג וגרתי אצל דודי. בהמשך חזרתי לעבוד בסלון הכובעים ואז החלטתי לעלות לישראל. בשנת 1948 התחתנתי עם אשתי מלכה ועלינו לארץ יחד באוניה.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

כשהגענו שיכנו אותנו בבית העולים בפרדס חנה, ואחר כך העבירו אותנו לפחונים וגרנו כמה משפחות בכל ביתן. חיכנו 8 שבועות ואז עברנו לתל אביב לקרית שאול לאחותה של אישתי. גרנו אצלה בחדר במשך חצי שנה. אני התחלתי לעבוד בבניין ובנינו בסיס בקרית שאול. במשך 37 שנים הייתי אזרח עובד צה"ל, תחילה בקרית שאול ואחר כך בתל השומר. מגיל 65 התנדבתי במשך 20 שנה בבית החולים בילינסון במחלקת ניתוחי לב וקיבלתי על כך תעודות הוקרה. יש לי שני ילדים, שמונה נכדים, 12 נינים וזאת הנקמה שלנו בגרמנים.

ראיון: נופר גולדשטיין
תל אביב. יוני 2012

עריכה: קרן אלמוג